

KÚRIA

Bfv.III.310/2015/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év május hó 7. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt a fk. I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Pest Megyei Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szentendrei Járásbíróság 4.Fk.409/2011/54. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Szentendrei Járásbíróság a 2014. február 10. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett 4.Fk.409/2011/54. számú ítéletével a fk. I. rendű terheltet a 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 339. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző társtettesként elkövetett garázdaság büntette, a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntette, és a Btk. 371. § (3) bekezdés b) és ba) pontjai szerint minősülő társtettesként elkövetett rongálás büntette miatt halmazati büntetésül 150 napi tétel, egy napi tétel 1000 forint, összesen tehát 150.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A jogerős ítélet ellen a Pest Megyei Főügyészség az I. rendű terhelt javára a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában írtakra figyelemmel nyújtott be felülvizsgálati indítványt, a pénzbüntetés

helyett jóvátételi munka intézkedés és pártfogó felügyelet elrendelése érdekében.

A Legfőbb Ügyészség az Fk.BF.219/2015. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt módosított tartalommal tartotta fenn, és az ítélet a fk. I. rendű terhelte vonatkozó részének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság e tekintetben új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány az alábbiak szerint nem alapos.

Előre kell bocsátani, hogy az alapügyben eljáró bíróság ítéletét a Be. 259. § (1) bekezdésének alapján rövidített indokolással hozta meg, ugyanakkor ebben utalt a vádra és a terheltek tekintetében a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott jövedelmi vagyoni viszonyait is rögzítette, a bíróság által megállapított tényállást megelőzően.

A Be. 423. § (1) bekezdése kötelezően (kivételt nem tűrően) előírja, hogy felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések helyessége - így a bűnösség megállapításának, illetve az eljárás megszüntetésének törvényessége - kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) és az azt megelőző 1997. évi LXVI. törvény egyező szövegű 13. § (1) bekezdése szerint a bíróság határozatát - ha a törvény másképpen nem rendelkezik - indokolni köteles.

A Be. 257. § (3) bekezdése alapján a határozat - ha a Be. másképpen nem rendelkezik - bevezető részből, rendelkező részből, indokolásból és keltezésből áll.

A Be. 258. § (3) bekezdése pedig rendelkezik az indokolás elemeiről. Eszerint az ítélet és az ügydöntő végzés indokolása összefüggően tartalmazza:

- a) a vádra történő utalást, a vádirat szerinti jogi minősítést, szükség esetén a vádirati tényállás lényegének ismertetését,
- b) a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat,
- c) a bíróság által megállapított tényállást,
- d) a bizonyítékok számbavételét és értékelését,
- e) a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény jogi minősítését, büntetés kiszabása, intézkedés alkalmazása, illetőleg ezek mellőzése esetén e döntés indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével,
- f) a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok elutasításának indokolását, az alkalmazott jogszabályok

megjelölésével.

A tényállás tehát ugyanúgy az indokolás részét képezi, mint a b) pont szerinti személyi körülményekre vonatkozó tények, a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok, családi körülményei, jövedelmi viszonyai ugyanakkor elkülönülnek a c) pontban írt, és a Be. 423. § (1) bekezdése szerinti bíróság által megállapított történeti tényállástól, következésképpen nem osztják annak jogi sorsát sem.

Kétségtelen, hogy a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat indokolásában a személyi résznél a fk. I. rendű terhelt esetében azt rögzítette, hogy „rendszeres, önálló jövedelemmel nem rendelkezik, szülei tartják el. Vagyona, tartozása nincs”.

Ez a megállapítás azonban iratellenes, ugyanis az I. rendű terhelt a 2014. február 10-én az ítélet meghozatala napján tartott tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy alkalmazásban áll és rendszeres, havi 80.000 forintos jövedelemmel rendelkezik.

Az iratellenes megállapítás azonban a bíróság által megállapított tényállást nem érinti, ezért lehetővé teszi a pénzbüntetés kiszabása jogi alapjainak felülvizsgálatát is.

Ez a tény viszont alapot ad a Btk. 113. § (1) bekezdésben írtaknak, tehát a fiataalkorú elkövetővel szemben kiszabott büntetés is törvényes, attól függetlenül, hogy a bíróság az alkalmazott jogszabályok felsorolásánál csak a Btk. 51-52. §-ait hívta fel.

Nem osztotta a Kúria a Legfőbb Ügyészség azon érveit, miszerint a hatályon kívül helyezés és az új elsőfokú eljárás elrendelése azért lenne szükséges, mert a bíróságnak ekként nyílna meg a lehetősége, hogy megvizsgálja, hogy az I. rendű fiataalkorú terhelt az ítélethozatal időpontjában rendelkezett-e önálló keresettel, jövedelemmel, illetve vagyonnal.

Az alapügyben eljáró bíróság ugyanis két alkalommal nyilatkoztatta az I. rendű terheltet a vagyoni jövedelmi viszonyairól, nevezetesen a 2012. május 3-án tartott tárgyaláson, amikor a terhelt havi nettó 50.000 forintos rendszeres jövedelemről tett említést, majd az ítélet meghozatalakor, 2014. február 10-én, amikor a 80.000 forintos rendszeres jövedelemről nyilatkozott. A bíróság tehát, az ítélet meghozatalát megelőzően feltárta a fiataalkorú terhelt vagyoni-jövedelmi viszonyait, és a büntetést is ennek megfelelően szabta ki.

Ilyen körülmények között a Kúria sem az ítélet hatályon kívül helyezését, sem új eljárás elrendelését nem látta indokoltnak, ugyanis a rendelkezésre álló iratok alapján a kiszabott büntetés

törvényessége - az iratellenes indokolás ellenére - tisztázható volt, ezért a megtámadott határozatot a Kúria a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a Be. 416. §-a (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418. §-a (3) bekezdésén és a 421. §-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. május 7.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Akác Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

írnok
BÉ